

Entrevista a Montserrat Vallès Fuster i Joan Pascual Ros

Published by [Interacció](#) [1] on 09/05/2022 - 11:40

'El curs ens ha donat eines, recursos i base teòrica per explorar noves maneres de relacionar-nos'

'Cal pensar des de la ciutadania i fer un esforç per posar-nos al seu lloc i investigar, intuir i imaginar quins canvis podem realitzar en les programacions'

Entrevista a **Montserrat Vallès Fuster** (Terrassa) i **Joan Pascual Ros** (Sant Pere de Ribes)

Amb motiu del curs 'Ampliant els públics culturals. Noves aportacions i perspectives', que s'ha desenvolupat durant sis intenses sessions durant els mesos de febrer i març, a càrrec de Taína López i Jaume Colomer, hem volgut demanar-ne el parer a dos dels assistents: Montserrat Vallès Fuster, de l'ajuntament de Terrassa, i Joan Pascual Ros, de l'ajuntament de Sant Pere de Ribes i director del teatre La Bòbila. Totes dues opinions ens ofereixen punts de vista interessants per contrastar les polítiques culturals al voltant dels públics en els nostres municipis.

Montserrat Vallès Fuster és llicenciada en Art Dramàtic i Història de l'Art. Tècnica de cultura al territori de l'Ajuntament de Terrassa. Ha treballat als serveis de Turisme i Medi Ambient del mateix ajuntament, però la majoria de la seva vida professional ha treballat en el món del teatre, tant al davant com al darrera dels escenaris, per tot l'Estat espanyol.

Joan Pascual Ros estudià educació Social i diverses formacions específiques en treball comunitari, formació per formadors en circ social, arts escèniques i acció social, així com diversos cursos d'interpretació, clown i d'altres més específics. També estudià interpretació al Timbal i al Col·legi del Teatre. Ha treballat durant set anys com a actor i productor en la companyia de teatre de carrer Col.labse. Ha participat en altres companyies i productores com Latrium, la Puça espectacles, Ales teatre, El Galliner, i d'altres companyies com a actor, productor i creador. També he participat en diferents programes de televisió. Té una experiència de vint anys en l'àmbit de l'educació social i les arts escèniques. En aquests moments és director del Teatre La Bòbila de Sant Pere de Ribes.

Quina ha estat la vostra experiència del curs? Com el valoreu?

Montserrat Vallès: Ha estat una experiència molt positiva i enriquidora. En primer lloc perquè les eines que se'ns han donat m'estan resultant molt útils; el fet de pensar en segmentacions de públic, d'haver d'acotar molt i definir bé a qui volem arribar, haver de pensar de forma empàtica sobre les necessitats i barreres de la ciutadania a qui volem arribar, etc, m'ha fet col·locar en un altre lloc i pensar en una proposta de valor diferent i més concreta, molt més pensada per al públic. M'ha resultat divertit i emocionant pensar d'una altra manera i sobretot reflexionar des del punt de vista de la ciutadania potencial d'anar a les nostres activitats. En segon lloc, els docents han estat molt propers i molt assequibles tant en el contingut del programa com en la predisposició a ajudar-nos.

Montserrat Vallès Fuster, Tècnica de cultura de l'Ajuntament de Terrassa

Joan Pascual: Aquest curs ha sigut una bona experiència per tal d'enfortir la base teòrica sobre conceptes que pensem que són bàsics i tenim la sensació que sabem de què parlem (cultura, públic, etc...). Aquests conceptes i altres, però cal revisar-los de forma periòdica i contrastar-los tant amb companyes de professió com teòrics. Aquesta revisió et fa parar i modificar les teves bases teòriques, i aquestes et poden ajudar a prendre millors decisions en la pràctica. Aquest curs ha introduït una sèrie d'eines i idees del camp del màrqueting en la definició de la proposta i en la coneixença del públic, per tal d'ampliar-lo i conèixer-lo amb més profunditat. En un principi et pot fer tirar enrere, ja sigui per prejudicis i perquè entenem la cultura més enllà d'un producte de consum. Però sí que algunes eines ens poden ajudar a apropar-nos i conèixer millor les necessitats i interessos de la gent que assisteix als nostres equipaments. Un dels conceptes claus del curs, la Gestió Relacional, és un d'aquests conceptes de què se'n desprenen una sèrie d'eines que ens poden ajudar a relacionar-los amb el nostre públic. Ens apropa als ciutadans i això sempre és necessari i més si som administració. Cal que la cultura i les nostres propostes no s'allunyin de la ciutadania i no quedem aïllades. El curs en general ens ha donat eines, recursos i base teòrica per explorar noves maneres de relacionar-nos. L'aportació d'altres professionals també és essencial per millorar aquesta interacció. És aquí en aquesta interacció que puc apropar conceptes d'una de les meves experiències professionals com és la intervenció socio-educativa. Ja que, al cap i a la fi, es tracta de crear

comunitat d'interessos on hi hagi un sentiment de pertinença i una relació d'aprenentatge entre equipament i públic. Enfortir la comunitat fins i tot va més enllà del mateix equipament, i hem d'entendre la cultura com una de les grans eines de cohesió social, més enllà del teatre, el públic i l'equipament. Cal que les institucions culturals comencin un treball transversal amb altres àmbits socials i que formi part dels recursos que aporten benestar a la societat. En definitiva el curs ha sigut satisfactori, si bé com vaig comentar en l'avaluació inicial, el fet que es faci online dona menys oportunitat de debat i participació. D'altra banda, també considero un valor que suma a l'experiència d'aprenentatge el fet de poder aplicar les bases teòriques o exercicis realitzats en el curs. Per aquesta aplicació el seguiment en forma de mentoria o altres pot aportar una dimensió pràctica i real a la formació, i enfortir els coneixements i aprenentatges.

Quines dificultats principals heu trobat a l'hora d'establir polítiques d'ampliació de públics al vostre municipi?

MV: La dificultat bàsica i principal és la de no disposar de recursos tant econòmics com temporals com per fer una bona enquesta pels diferents districtes de la ciutat per saber quines necessitats i barreres té la ciutadania per accedir a la cultura, i quin interessos tenen. Per tant anem fent sobre la marxa, any rere any, treballant al costat de les entitats del barri per saber què necessiten i com ho podem fer.

JP: Les dificultats principals penso que són l'especialització que això suposa. El fet que el nostre equipament estigui a punt d'inaugurar i el personal sigui mínim fa que les tasques siguin diverses i amb poc temps de reflexió. Entenc que a poc a poc podrem anar incorporant aquesta especialització i podrem parar atenció a aquesta comunitat d'interessos i al fet de conèixer més el nostre públic. Per tant, entenc que la dificultat és que nosaltres encara estem en un moment inicial, on tenim prioritats més bàsiques, tot i que sense públic no hi ha relació i el projecte fracassa. També cal dir que des de l'administració en molts casos no podem tenir aquesta especialització i cal externalitzar-la en serveis especialitzats, i això suposa una despesa que tècnicament i políticament encara no està del tot interioritzada. Fins ara en el nostre municipi no hem pogut establir una programació regular i hem treballat en una programació més esporàdica en els cicles festius i en col·laboració amb les entitats del poble, això també ha dificultat poder treballar aquesta relació amb el públic. Esperem que en els anys vinent puguem treballar més aquest vessant.

Joan Pascual Ros, director del Teatre La Bòbila de Sant Pere de Ribes

Quins han estat els continguts del curs que podreu aplicar al vostre municipi

MV: El fet d'utilitzar la plantilla Canvas per poder elaborar una proposta de valor reflexionada, acurada i el més propera possible als interessos i necessitats del públic al que ens voldrem dirigir. Això implica pensar des de la ciutadania i fer un esforç per posar-nos al seu lloc i investigar, intuir i imaginar quins canvis podem realitzar en les programacions. La segmentació és un tema que ja he vist en altres cursos i que ja apliquem, però amb aquest curs he après a definir molt més aquesta segmentació, no només pensant en els interessos i necessitats referents a la cultura sinó a tot el que envolta a aquest públic i això obre la ment per oferir més serveis, propostes alternatives i activitats que complementen. Obre la ment i apareixen moltes més idees.

JP: En principi tenir la visió general de crear aquesta relació amb el públic, i tenir-la en compte en tot el que fem des de l'inici. Pel que fa a tècniques concretes ja podem aplicar algunes en petits grups a l'hora de reflexionar sobre la proposta de valor, amb professionals i altres agents culturals del municipi. I en relació al públic, si tenim la dotació tècnica necessària, podem començar a segmentar el públic per interessos i tenir una relació més directa, però torno a insistir que en caldrà un suport econòmic, tècnic i de personals que no sé si encara hi podem comptar. Sigui com sigui les eines teòriques les tenim ara caldria desenvolupar-les.

Teniu alguna reflexió addicional sobre aquesta qüestió?

JP: En aquests moments el nostre municipi es troba a punt d'obrir un teatre municipal, un teatre que per primera vegada tindrà una programació pròpia estable, a part del pla d'usos per entitats i agents culturals. El plantejament de sortida és fer un equipament proper i participatiu. I amb un vessant social i que sigui útil.

Categories: Entrevista

Tags: gestió cultural

Tags: participació cultural

Tags: públics de la cultura

Tags: polítiques culturals

- [2]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2022/05/valles-pascual-entrevista>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/8958>